

Spotkanie II. ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI

1. Czytanie z Ewangelii według św. Marka

Mk 10,17-31 (wg Edycja św. Pawła)

Gdy [Jezus] wyruszył w drogę, przybiegł pewien człowiek i podając przed Nim na kolana, zapytał: „Nauczycielu dobry, co mam robić, aby osiągnąć życie wieczne?”.

Jezus mu odrzekł: „Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko jeden Bóg. Znasz przykazania: «Nie popełniaj morderstwa, nie cudzołóż, nie kradnij, nie składaj fałszywego zeznania, nie dokonuj grabieży, otaczaj szacunkiem swego ojca i matkę». On Mu odpowiedział: „Nauczycielu, przestrzegam tego wszystkiego od młodości”. Wtedy Jezus przyjrzał mu się, umiłował go i powiedział: „Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem wróć i chodź za Mną”. Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony. Miał bowiem wiele posiadłości.

Wtedy Jezus, rozglądając się wokół, powiedział do swoich uczniów : „Jak trudno jest wejść do królestwa Bożego tym, którzy mają majątek”. Uczniowie zdumieni się na te słowa, lecz On powtórzył: „Dzieci, jakże trudno jest wejść do królestwa Bożego! Łatwiej wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego”. Oni tym bardziej się zdumiewali i mówili między sobą: „Któż więc może się zbawić?”. Jezus przyjrzał im się uważnie i powiedział: „Dla ludzi to niemożliwe, ale nie dla Boga, bo dla Boga wszystko jest możliwe”.

Wówczas Piotr powiedział do Niego: „Oto my zostawiliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą”. Jezus odpowiedział: „Zapewniam was: Każdy, kto opuści dom, barci, siostry, matkę, ojca, dzieci albo pole ze względu na Mnie i ze względu na Ewangelię, otrzyma stokroć więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól wśród prześladowań, a życia wiecznego w przyszłości. Wielu zaś pierwszych będzie ostatnimi, a ostatnich pierwszymi”.

2. Refleksja:

Ewangelia uczy trudnej sztuki rozeznania duchowego i podejmowania decyzji, dotyczących życia doczesnego (powołania) i wiecznego (zbawienia). Perykopa obejmuje trzy grupy: indywidualnie – pewnego [bogatego] człowieka (10,17-22) i grupowo : uczniów (10,23-27) oraz Piotra, który reprezentuje cały Kościół (10,28-31). Akcja opowiadania ma miejsce „w drodze” (w. 1 – droga synodalna). W ewangelicznej rozmowie uczniów w Nauczycielem pada kilka pytań i odpowiedzi. Raz pytają uczniowie, a innym razem Nauczyciel. Żadne pytanie (problem) nie pozostaje bez odpowiedzi. Istotne są nie tylko mądre rozwiązania i podjęte decyzje, ale też emocje/uczucia, które im towarzyszą: „[Jezus] przyjrzał mu się, umiłował go („spojrzał na niego z miłością”; w. 21); „[odszedł zasmucony] Jezus, rozglądają się wokół, powiedział...” (w. 23); „[zostawili wszystko] Jezus odpowiedział...” (w. 29). W szkole Dobrego Nauczyciela trzeba nauczyć się stawiać pytania i słuchać odpowiedzi. Umiejętnie formułować problemy i szukać ich rozwiązania w świetle Pisma Świętego (zob. Wj 20,12-16; Pwt 5,16-20) i Tradycji Kościoła.

W życiu istotne jest odniesienie do Boga, bo „[u Boga] wszystko jest możliwe” (w. 10,27; por. Za 8,6-7) oraz przekonanie, że ostatecznym celem wychowania chrześcijańskiego jest zbawienie („królestwa Bożego”; 10,23-25. 30; por. DWCH 3). Kluczowe przesłanie perykopy to odpowiedź

na pytanie: *Kto więc może się zbawić?* (w. 26). Człowiek nie może sam siebie zbawić. Jezus jest jego Zbawicielem (zwróć uwagę na słowo „Zbawiciel” – „zbawił Cię”).

Podstawowe zatem pytanie człowieka brzmi: *Co mamy robić, aby osiągnąć życie wieczne?* (w. 17). Pedagogia Boża uczy:

- nie wystarczy *przestrzegać przykazań Bożych* (w. 19);
- konieczny jest *radykalizm* życia, rozeznanie i przyjęcie *powołania* (w. 21) oraz życie w perspektywie wieczności („życie wieczne” jest synonimem „królestwa Bożego”) (w. 23. 28),

czyli stawianie życia wiecznego (duchowego) ponad dobrami tego świata (materialnymi) „otrzyma stokroć więcej teraz wśród prześladowań, a życie wieczne w przyszłości” (w. 30);

– oraz *pokora* jako zasada postępowania (w. 31; por. Mt 19,30; 20,16; Łk 13,30).

Rozeznanie duchowe to zdolność odróżniania Bożych charyzmatów od całkiem naturalnych uzdolnień i wpływów złego ducha (1 Kor 12,10). Franciszek przypomina, że rozeznanie jest łaską. „Choć obejmuje rozum i roztropność, to je przewyższa, bo chodzi w nim o dostrzeżenie tajemnicy jednego i niepowtarzalnego planu, jaki Bóg ma dla każdego... Stawką jest nie tylko dobrobyt doczesny czy satysfakcja z czynienia czegoś pożytecznego, a nawet chęć posiadania spokojnego sumienia. Stawką jest sens mojego życia wobec Boga, który mnie zna i kocha... rozeznanie prowadzi do samego źródła życia (J 17,3)” (zob. *Gaudete et exsultate*, 170).

3. Krótka medytacja osobista

4. Modlitwa synodalna

*Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgrupowani w Imię Twoje.*

Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;

zamieszkaj w naszych sercach,

naucz nas drogi, którą mamy iść

i jak mamy nią podążać.

Jesteśmy słabi i grzeszni;

nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.

Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,

albo stronniczość wpływała na nasze działania.

Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,

abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,

i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy

i tego, co jest słuszne.

O to wszystko prosimy Ciebie,

który działasz w każdym miejscu i czasie,

w komunii Ojca i Syna,

na wieki wieków. Amen.

5. Pytania do refleksji synodalnej

* Kto w parafii podejmuje decyzje?

a) duszpasterskie,

b) gospodarcze,

c) organizacyjne?

* Jakie istnieją formalne sposoby nawiązania kontaktu z duszpasterzami?

* Ile osób spotyka się w ciągu miesiąca w grupach przyparafialnych? (poza liturgią)

* Jakie przeszkody występują w komunikacji na linii ksiądz – świeccy?

* Kogo proboszcz pyta o radę przy podejmowaniu decyzji?

* Za pomocą jakich procedur i jakich metod wspólnie rozeznajemy i podejmujemy decyzje? Jak je można ulepszyć?

* Jaki wpływ na życie parafian mają media społecznościowe? (internet)

6. Dyskusja prowadząca do sformułowania konkretnych wniosków

7. Spisanie wniosków